

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติฯ
๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ
๔. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่องร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อโปรดพิจารณา
นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในหลักการของร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับต่อไป โดยเรื่องนี้เข้าข่าย
จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘
มาตรา ๔ (๒) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) กำกับกับการบริหารราชการกระทรวง
การคลังได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมเสนอร่างพระราชบัญญัติหลักประกัน
ทางธุรกิจ พ.ศ. มีสาระสำคัญเพื่อกำหนดให้มีกฎหมายรองรับการนำทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจไปใช้เป็น
หลักประกันการชำระหนี้ โดยไม่ต้องส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้แก่ผู้รับหลักประกัน
ซึ่งทรัพย์สินที่นำมาใช้เป็นหลักประกันแบ่งออกเป็นกิจการและสิทธิเรียกร้อง อันได้แก่ สิทธิที่จะได้รับชำระหนี้
สังหาริมทรัพย์ที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ และอสังหาริมทรัพย์ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันประกอบ
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยตรง

๑.๒ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๓ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติ
หลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

๑.๓ ในการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้แก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีประเด็นสำคัญคือ เรื่องรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติฯ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากการให้หลักประกันการชำระหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการให้หลักประกันการขอสินเชื่อจากการประกอบธุรกิจจึงเป็นการให้สินเชื่อรูปแบบหนึ่ง ประกอบกับกระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังของแผ่นดินและเป็นผู้ดูแลสินเชื่อในภาพรวม การให้หลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้จึงสมควรอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พร้อมยกร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบของลูกหนี้เพื่อให้เป็นธรรม และสอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. เพิ่มเติมอีกฉบับหนึ่ง

๑.๔ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว มีความเห็นว่า เพื่อให้เกิดความรอบคอบในการพิจารณาและเพื่อให้หลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล คณะกรรมการกลั่นกรองฯ จึงได้มีมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฯ ให้คณะกรรมการบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีนายพันศักดิ์ วิญญรัตน์ ประธานที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีเป็นประธานไปพิจารณาแล้วนำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองฯ คณะที่ ๗ อีกครั้งก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๑.๕ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (สบท.) ได้แจ้งผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ โดยให้ความเห็นในส่วนของการร่างพระราชบัญญัติฯ ว่าร่างกฎหมายดังกล่าวจะส่งผลดีต่อการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนในประเทศ เนื่องจากสถาบันการเงินสามารถให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการได้มากขึ้น โดยผู้ประกอบการจะมีแหล่งเงินทุนในการขยายธุรกิจของตน แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวไม่ได้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการของ สบท. โดยตรง จึงควรพิจารณานโยบายอื่นๆ ของรัฐบาลประกอบด้วย และควรพิจารณาให้รอบคอบถึงผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนทั่วไปด้วย ส่วนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ไม่มีความเห็น

๑.๖ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงกระทรวงการคลัง แจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้สิ้นสุดลงตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓ จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติฯ คืนเพื่อให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกครั้ง

๑.๗ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๓/๓๐๙๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เสนอร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หลังจากนั้นคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฯ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเสร็จได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อคณะรัฐมนตรี แต่ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล จึงส่งร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวคืนกระทรวงการคลัง

๑.๘ วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๓/๑๕๕๕๖ ยืนยันร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายืนยันร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับต่อรัฐสภาแต่คณะรัฐมนตรีไม่ได้ยืนยันร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว

๑.๙ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจ โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร. กำชัย จงจักรพันธ์ เป็นประธาน ผู้แทนภาคเอกชน และผู้แทนองค์กรภาคประชาชน รวมถึงนายกฤษฎา จีนะวิจารณะ ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการเงินสำนักงานเศรษฐกิจการคลังในขณะนั้น ร่วมเป็นกรรมการด้วย มีอำนาจหน้าที่ในการสำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ทางวิชาการเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจ โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฯ และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ มาแล้วตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๕ จนกระทั่งปัจจุบัน

๑.๑๐ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ โดยเชิญผู้แทนจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย ผู้แทนธนาคารออมสิน ผู้แทนธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผู้แทนธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ผู้แทนบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ผู้แทนบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมและคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเข้าร่วมประชุมด้วย

๑.๑๑ กระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ถอนร่างพระราชบัญญัติฯ ออกมาเพื่อนำกลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีความเห็นไม่ตรงกัน โดยให้ความสำคัญกรณีที่สำคัญงานศาลยุติธรรมและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นไม่ตรงกัน นอกจากนี้ให้พิจารณาให้รอบคอบอีกครั้ง และขอความเห็นจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือสำนักงานศาลยุติธรรมอีกครั้งหากยังคงมีความเห็นแตกต่างกันอยู่

๑.๑๒ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้ประชุมหารือกับสมาคมธนาคารไทยเพื่อหาข้อยุติในประเด็นที่ยังมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้ประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเชิญผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานศาลยุติธรรมเข้าร่วมการประชุมด้วย และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

๑.๑๓ วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ปลัดกระทรวงการคลัง ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีบันทึกถึงหัวหน้าฝ่ายเศรษฐกิจ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ เข้าสู่การพิจารณาของ คสช. ซึ่งหัวหน้าฝ่ายเศรษฐกิจ คสช. เห็นควรให้หัวหน้าฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คสช. ตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอ คสช. พิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการก่อนส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป

๑.๑๔ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ คณะที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คสช. ได้มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานำร่างพระราชบัญญัติฯ ไปหารือกับคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกับร่างกฎหมายอื่นที่กำลังดำเนินการยกร่าง

๑.๑๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๕/๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คสช. แจ้งว่าได้ดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ตามมติที่ประชุมคณะที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมแล้ว และสมควรผลักดันให้เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยเร็ว โดยใช้ร่างพระราชบัญญัติฯ ของกระทรวงการคลังเป็นหลักในการพิจารณา

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นการเสริมสร้างมาตรการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ โดยไม่ต้องส่งมอบทรัพย์สินที่ใช้ในการนำมาเป็นหลักประกัน อีกทั้งสามารถลดความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของผู้รับหลักประกันโดยกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อรองรับกระบวนการบังคับการชำระหนี้ได้รวดเร็วกว่ากระบวนการทางศาล อันจะเป็นหนึ่งในมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการได้มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

๔. สาระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

๑) กำหนดให้มีการนำทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมาใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ โดยไม่ต้องส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินนั้น

๒) การกำหนดประเภททรัพย์สินที่นำมาใช้เป็นหลักประกัน คือ กิจการ สิทธิเรียกร้อง สหกรณ์ทรัพย์สินที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น เครื่องจักร สินค้าคงคลัง วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต สินค้า อสังหาริมทรัพย์ในกรณีผู้ให้หลักประกันประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยตรง ทรัพย์สินทางปัญญา และทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓) ผู้ให้หลักประกันจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ ส่วนผู้รับหลักประกันต้องเป็นสถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔) การนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันต้องทำเป็นสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ โดยจดทะเบียนที่สำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

๕) กำหนดให้ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ใช้สอย แลกเปลี่ยน จำหน่าย จ่ายโอน และจำนองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันต่อไปได้ แต่จะนำทรัพย์สินนั้นไปจำนำเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ไม่ได้

๖) กำหนดลำดับบุริมสิทธิให้ผู้รับหลักประกันที่จดทะเบียนก่อนมีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อน

๗) การบังคับหลักประกันกรณีหลักประกันเป็นทรัพย์สิน ผู้รับหลักประกันสามารถบังคับหลักประกันโดยให้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิหรือโดยจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อนำเงินมาชำระหนี้

กรณีหลักประกันเป็นกิจการ ผู้ให้และผู้รับหลักประกันต้องร่วมกันแต่งตั้งผู้บังคับหลักประกันตั้งแต่ทำสัญญาหลักประกัน และให้ผู้บังคับหลักประกันต้องเป็นผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานทะเบียน (อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า)

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กำหนดให้สิทธิตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเหนือสิทธิเรียกร้องที่นำมาเป็นหลักประกันตกไปเป็นของผู้รับโอนเมื่อมีการโอนสิทธิเรียกร้องนั้นไปเช่นเดียวกับสิทธิจำนอง จำนำหรือค้ำประกัน

๕. รายงานการวิเคราะห์หรือศึกษาตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใดๆ

- ไม่มี -

๖. ผลกระทบ

๖.๑ ผู้ประกอบธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยสามารถนำทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจมาวางเป็นหลักประกันได้โดยไม่ต้องส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าว ส่งผลให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปโดยไม่ขัดข้อง

๖.๒ มีกระบวนการในการบังคับหลักประกันที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องพึ่งกระบวนการทางศาล อันจะเป็นการลดภาระในการพิจารณาคดีซึ่งใช้เวลานาน อีกทั้งเป็นการป้องกันไม่ให้นำทรัพย์สินที่นำมาวางเป็นหลักประกันเกิดการด้อยค่า

๖.๓ มีระบบจดทะเบียนหลักประกันที่จัดตั้งขึ้นเฉพาะ เพื่อรองรับสิทธิตามกฎหมายของผู้ให้และผู้รับหลักประกัน อีกทั้งเพื่อแสดงให้เห็นว่าหนี้ในอนาคตสามารถรับรู้ถึงสถานะของทรัพย์สินที่ได้มีการนำมาวางเป็นหลักประกันไว้ก่อนแล้ว ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจ ระบบสถาบันการเงิน และสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

๖.๔ มีมาตรการทางกฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจที่ทันสมัยและเป็นไปตามมาตรฐานสากล อันจะส่งผลให้ประเทศไทยมีความน่าเชื่อถือและมีความพร้อมสำหรับการรองรับการลงทุนจากนักลงทุนในต่างประเทศยิ่งขึ้น

๗. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา

- ไม่มี -

๘. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ทั้งหมด ๓ ครั้ง ดังนี้

๘.๑ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ เชิญผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ สมาคมธนาคารไทย ผู้แทนคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เข้าร่วมประชุม

๘.๒ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ เชิญผู้แทนจากสมาคมธนาคารไทย ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

๘.๓ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ เชิญผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม เข้าร่วมประชุม โดยผู้แทนหน่วยงานต่างๆ ที่เข้าร่วมประชุมเห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ และสนับสนุนให้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

๙. ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นควรเสนอร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาด้วยเหตุผล ดังนี้

๙.๑ ปัจจุบันการนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันมีข้อจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๐๓ เรื่องจำนอง โดยการจำนองจำกัดเฉพาะอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนบางประเภท และมาตรา ๗๔๗ เรื่องจำนำ ซึ่งกฎหมายกำหนดเงื่อนไขการจำนำให้ผู้จำนำต้องส่งมอบทรัพย์สิน

/ที่จำนำ...

ที่จําหน่ายให้แก่ผู้รับจําหน่ายด้วย ทำให้ทรัพย์สินหลายประเภทไม่สามารถนำมาเป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อได้
 ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. จึงเป็นการรองรับการนำทรัพย์สินที่มีมูลค่าทาง
 เศรษฐกิจมาใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ โดยไม่ต้องมีการส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินนั้น และเป็นการ
 สร้างระบบการบังคับหลักประกันที่มีความรวดเร็วซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการประกอบธุรกิจและการเข้าถึงแหล่ง
 เงินทุนของผู้ประกอบธุรกิจ และเป็นประโยชน์กับสถาบันการเงิน และระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมด้วย

๙.๒ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ได้บัญญัติให้สามารถ
 นำสิทธิเรียกร้องมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาตรา ๓๐๕ เพื่อให้สิทธิตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเหนือสิทธิเรียกร้องที่นำมาเป็นหลักประกัน ตกไปเป็น
 ของผู้รับโอนเมื่อมีการโอนสิทธิเรียกร้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมหมาย ภาษี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๐๒๐ ต่อ ๓๒๖๔

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๗๑